

Emma Hartman

Örnsköldsviks museum och konsthall
9 februari-27 april

Genom lager av transparenta färger träder långsamt en rumslighet fram i Emma Hartmans målningar. Lösningssmedlet i oljefärgen skapar en flödighet i måleriet och hon låter färgerna rinna över duken. Liksom i en dröm finns det en osäkerhet – var börjar det faktiska rummet? Eller finns inget faktiskt rum? Det är färgerna som har den centrala rollen i Emma Hartmans målningar. Rumsligheten som uppstår är närmast ett medel för att nå ett effektivt färgspel. Det är någonting jag läst mig till i en intervju med konstnären. Själv har jag svårt att tona ner betydelsen hos de rum jag ser framför mig. Det är dessa som gör att jag dras in i målningarna. Det är antydning av rum som skapar den mystiska drömlika stämningen. En stämning som helt klart är betydelsefull för Emma Hartman. Hon tar hjälp av titlarna för att understryka den stämning hon söker. Det är relativt enkla titlar, ofta enstaka ord, men som i anknytning till den målning de namnger, förstärker den suggestiva känslan.

Jag är tacksam för de linjerna som finns i målningarna – de ger struktur och balans åt bilden. Jag får annars känslan att jag skulle fångas med i flödet av färg och helt enkelt rinna av målningen innan jag haft möjlighet att ta in den. Det är just balansen mellan färgflöde och strikta linjer som gör hennes målningar intressanta. Efter en tid i ett rum fyllt av målningar av Emma Hartman blir jag dock en smula utmattad. Närvaron av färger liknande pariserblå, krapplack, smaragdgrön och violett lämnar spår av röststick på min näthinna. Jag kan inte låta bli att tänka att den drömlika tyngden skulle vilja lättas upp.

Det finns gott om tid att hinna med både ett och två besök av Emma Hartmans utställning då den pågår ända fram till den 27 april. Därefter stänger museet för ombyggnad.

Text och foto Ida Rödén